

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/79/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321010176
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321010176.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Michala Kačániho, PhD. a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného L. I., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 08.09.2021 sp. zn. 46T/28/2021, na verejnom zasadnutí konanom 16. decembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný:

L. I., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q. - F., vo výkone väzby od 29.09.2020 do 16.12.2021,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenom čase od júna 2020 do 18.09.2020 v nedostavanom objekte vo dvore rodinného domu na ulici P. č. XX v Q., na adrese F. Q. č. XXX a na iných presne nezistených miestach pravidelne fyzicky napádal svoju družku poškodenú L. Q. a to tak, že jej dával facky, bil ju palicou, železným kladivom ju udieral po nohách, bližšie neidentifikovateľným plechovým predmetom ju udieral po prstoch, udieral ju päšťami a telefónom do tváre, hlavy a hrudníka, po celom tele, kopal do nej, dusil ju vankúšom, aby nebolo počuť jej krik, vtlačal jej palce do očí, počas pohlavného styku ju udieral do oblasti rebier a bil ju topánkou, v noci, keď poškodená vzdychala od bolesti, začal jej nadávať „Ty kurva vyjebaná, komu tu fajčíš“, rozbíhol sa a kopol ju do tváre a týmto konaním jej spôsobil zlomeninu 8. - 10. rebra vľavo s posunom úlomkov, sériovú zlomeninu 2.-12. rebra vpravo s posunom úlomkov, zavzdušnenie pohrudničnej dutiny - pneumomediastinum, pomliaždenie hrudnej steny najmä vľavo s krvnou podliatinou, pomliaždenie hlavy s odreninami v čelovej oblasti, pomliaždenie tváre s krvnými podliatinami okolo oboch očí, otras mozgu, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, zlomeninu nosovej priehradky s posunom, pomliaždenie viacerých častí trupu s krvnými podliatinami v driekovej oblasti, zlomeninu hlavičky záprstnej kosti V. prsta pravej ruky, zlomeninu základného článku IV. prsta ľavej ruky, pomliaždenie oboch predkolení s rozsiahlymi krvnými podliatinami s odreninami kožného krytu, tržnú ranu v oblasti ľavého ramena, pomliaždenie oblasti sedacích svalov a zadných plôch oboch stehien s krvnou podliatinou, hlbokú ranu v oblasti palca ľavej nohy s dodatočne zistenou trieštivou zlomeninou hlavičky základného článku palca, zlomeninu oboch bočných výbežkov 4. driekového stavca (L4), zlomeniny koruniek rezákov horného zuboradia, pričom poškodenou utrpené zranenia jej fyzicky znemožnili útek od neho a urobili ju neschopnou akokoľvek sa brániť pred útokmi, hojili sa s komplikovaným priebehom a vyžiadali si bolestivé prevazy, chirurgické odstraňovanie zápalom poškodeného tkaniva, podávanie antibiotík s dobou liečenia presahujúcou 6 týždňov, pričom v prípade sériovej zlomeniny 2.-12. rebra vpravo s posunom úlomkov a zavzdušnenia pohrudničnej dutiny

pneumotorax a pneumediastinum jej bola vykonaná život zachraňujúca drenáž pohrudničnej dutiny a monitorovanie základných životných funkcií pomocou elektronických prístrojov na jednotke intenzívnej starostlivosti, ďalej poškodenej odopieral základné lekárske ošetrovanie týchto zranení, pričom ani sám jej neposkytol žiadnu pomoc vo forme previazov, ošetrovaní otvorených rán alebo podaní liekov proti bolesti, poškodenej zároveň bránil opustiť ho a to tak, že bola stále pod jeho dohľadom, zobral jej mobilný telefón, vyhrážal sa jej tým, že ak jeho konanie nahlási na políciu, tak ju zabije, aby si nemohla užívať, kým on bude kokoty fajčiť v base a upáli aj jej rodinných príslušníkov, v dôsledku čoho mala z neho poškodená strach a od obvineného sa jej podarilo utiecť až dňa 18.09.2020, kedy v jeho neprítomnosti na zástavke MHD P. ju zbadal jej brat L. Q. a jeho známy T. F., ktorí sa náhodou prechádzali na tomto mieste a privolali jej rýchlu zdravotnú pomoc,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, násilnou izoláciou, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a obmedzilo jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním zdravotnej starostlivosti a spôsobil jej tým ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - surovým a trýznivým spôsobom,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 /štrnásť/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 08.09.2021 sp. zn. 46T/28/2021 bol obžalovaný L. I. uznaný za vinného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od júna 2020 do 18.09.2020 v nedostavanom objekte vo dvore rodinného domu na ulici P. č. XX v Q., na adrese F. Q. č. XXX a na iných presne nezistených miestach pravidelne fyzicky napádal svoju družku poškodenú L. Q. a to tak, že jej dával facky, bil ju palicou, železným kladivom a bližšie neidentifikovateľným plechovým predmetom ju udieral po nohách, po prstoch a po palcoch, udieral ju pästami, telefónom a topánkou do tváre, brucha, hrudníka, po celom tele, škrtil ju a kopal do nej, dusil ju vankúšom, aby nebolo počuť jej krik, špak jej dusil o peru, vtlačal jej palce do očí, počas pohlavného styku ju udieral pästou aj topánkou do oblasti rebier, čím jej spôsobil zlomeninu 8. - 10. rebra vľavo s posunom úlomkov, sériovú zlomeninu 2.-12. rebra vpravo s posunom úlomkov, zavzdušnenie pohrudničnej dutiny - pneumomediastinum, pomliaždenie hrudnej steny najmä vľavo s krvnou podliatinou, pomliaždenie hlavy s odreninami v čelovej oblasti, pomliaždenie tváre s krvnými podliatinami okolo oboch očí, otras mozgu, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, zlomeninu nosovej priehradky s posunom, pomliaždenie viacerých častí trupu s krvnými podliatinami v driekovej oblasti, zlomeninu hlavičky záprstnej kosti V. prsta pravej ruky, zlomeninu

základného článku IV. prsta ľavej ruky, pomliaždenie oboch predkolení s rozsiahlymi krvnými podliatinami s odreninami kožného krytu, tržnú ranu v oblasti ľavého ramena, pomliaždenie oblasti sedacích svalov a zadných plôch oboch stehien s krvnou podliatinou, hlbokú ranu v oblasti palca ľavej nohy s dodatočne zistenou trieštivou zlomeninou hlavičky základného článku palca, zlomeninu oboch bočných výbežkov 4. driekového stavca (L4), v noci, keď poškodená vzdychala od bolesti, začal jej nadávať „Ty kurva vyjebaná, komu tu fajčíš, rozbehol sa a kopol ju do tváre a spôsobil jej ďalšie zlomeniny korúnok rezákov horného zuboradia, pričom poškodenou utrpené zranenia jej fyzicky znemožnili útek od neho a urobili ju neschopnou akokoľvek sa brániť pred útokmi, hojili sa s komplikovaným priebehom a vyžiadali si bolestivé prevazy, chirurgické odstraňovanie zápalom poškodeného tkaniva, podávanie antibiotík s dobou liečenia presahujúcou 6 týždňov na jednotke intenzívnej starostlivosti, pričom v prípade sériovej zlomeniny 2.-12. rebra vpravo s posunom úlomkov a zavzdušnenia pohrudničnej dutiny pneumotorax a pneumediastinum jej bola vykonaná život zachraňujúca drenáž pohrudničnej dutiny a monitorovanie základných životných funkcií pomocou elektronických prístrojov, ďalej poškodenej odopieral základné lekárske ošetrenie týchto zranení, pričom ani sám jej neposkytol žiadnu pomoc vo forme prevazov, ošetrení otvorených rán alebo podaní liekov proti bolesti, poškodenej zároveň bránil opustiť ho a to tak, že bola stále pod jeho dohľadom, zobral jej mobilný telefón, vyhrážal sa tým, že ak jeho konanie nahlási na políciu, tak ju zabije, aby si nemohla užívať, kým on bude kokoty fajčiť v base a upáli aj jej rodinných príslušníkov, v dôsledku čoho mala z neho poškodená strach a od obvineného sa jej podarilo utiecť až dňa 18.09.2020, kedy v jeho neprítomnosti na zástavke MHD P. ju zbadal jej brat L. Q. a jeho známy T. F., ktorí sa náhodou prechádzali na tomto mieste a privolali jej rýchlu zdravotnú pomoc.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému L.ovi I.ovi podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine a treste, ako aj prokurátor, pričom ním podané odvolanie smerovalo výlučne do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že prvostupňový súd v súvislosti s rozhodnutím o vine obžalovaného vychádzal najmä z výpovede poškodenej L. Q.vej z prípravného konania, z výsluchov svedkov T. Q.vej, L.a Q. a L. P., ako aj zo záverov vypracovaných znaleckých posudkov. V tejto súvislosti poukázal na to, že poškodená L. Q.vá vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2021 vylúčila, že skutok v zmysle obžaloby spáchal obžalovaný. Uviedla, že predmetné zranenia jej boli spôsobené inými osobami. Poškodená ďalej uviedla, že od obžalovaného mala v predmetnom období opakovane možnosť odísť, avšak neurobila tak, pretože obžalovaného miluje, pričom obžalovaný jej poskytoval pomoc a odovzdal poškodenú jej matke, T. Q.vej. Vo vzťahu k svedkom T. Q.vá a L. Q. obžalovaný poukázal na skutočnosť, že ani jeden z nich nebol priamym svedkom konania obžalovaného v zmysle skutkovej vety obžaloby. Poškodená pritom na hlavnom pojednávaní vyslovene uviedla, že T. Q.vá a L. Q. si myslia, že zranenia jej spôsobil obžalovaný a že jej brat L. Q. nahovoril jej matke T. Q.vej „veci proti obžalovanému“. Obžalovaný poukázal aj na výpoveď svedka L. P., ktorý uviedol, že nevidel obžalovaného fyzicky ubližovať poškodenej a aj svedok T. F. sa vyjadril spôsobom, že zranenia mala poškodenej spôsobiť iná osoba, nie obžalovaný. Tento svedok zároveň potvrdil, že obžalovaný odovzdal poškodenú jej matke T. Q.vej. Aj svedkyňa I. I.ová uviedla, že u poškodenej pozorovala zranenia, pričom zranenia poškodenej nespôsobil obžalovaný a nikdy ani nebola svedkom trestnej činnosti obžalovaného voči poškodenej. Obžalovaný sa o poškodenú staral, pričom poškodená mala opakovane možnosť od obžalovaného odísť. Poškodená ju pritom po skutku opakovane kontaktovala s tým, že obžalovaného miluje. Svedkyňa F. R. rovnako uviedla, že medzi poškodenu a obžalovaným registrovala len hádky, nikdy priamo nevidela, že by obžalovaný fyzicky zaútočil na poškodenú. Zo záveru znaleckého posudku KEU Bratislava, odbor kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2020/10XX4, vyplýva, že z výsledkov DNA analýzy zaistených stôp nebola zistená zhoda s DNA profilom poškodenej L. Q.vej, teda záver znaleckého dokazovania nezodpovedá skutkovej verzii popisovanej poškodenu v prípravnom konaní. Naopak, záver uvedeného znaleckého posudku korešponduje s výpoveďou obžalovaného a v neposlednom rade s výpoveďou poškodenej na hlavnom pojednávaní. Úvaha prvostupňového súdu, že na mieste skutku mohlo byť poupratované a tam

zanechané biologické stopy sa mohli čiastočne znehodnotiť a zničiť a nie je vylúčené ani to, že biologické stopy, najmä krvné stopy obžalovaného, boli účelovo donesené do domu s cieľom vzbudiť dojem, že zranenia v dome paradoxne utrpel obžalovaný, ktorý však počas celého trestného konania ani raz neuviedol, resp. netvrdil, že by mu niekto, napríklad poškodená, spôsobovala krvácajúce zranenia, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Prvostupňový súd považoval výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní za nehodnovernú, ovplyvnenú obžalovaným. Súd z uvedeného dôvodu prihliadol na výpoveď poškodenej v prípravnom konaní, čo odôvodnil aj s poukazom na záver znaleckého posudku Mgr. Viery Sýkorovej, v zmysle ktorého môže mať kontakt poškodenej s obžalovaným, ktorý je vo väzbe, vplyv na zmenu výpovede poškodenej. Znalkyňa Mgr. Viera Sýkorová zistila u poškodenej emočnú nestabilitu, závislosť na vzťahoch a určitom vedení, nezrelú osobnosť poškodenej, pričom poškodená je veľmi ľahko manipulovateľná a nemá stabilnú štruktúru osobnosti, pričom na výpoveď poškodenej môže mať vplyv aj skutočnosť, že poškodená je pod vplyvom užívania tvrdých drog. Uvedené skutočnosti však nemožno vyhodnocovať selektívne len vo vzťahu k výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní, ale na tendencie poškodenej k nepravdivému popisovaniu skutočností a k manipulácii je nutné prihliadnúť aj vo vzťahu k výpovedi poškodenej v prípravnom konaní. Poškodená v prípravnom konaní ani raz nevytvrdila kontradiktórne, za prítomnosti obhajcu obvineného, a jej výpovede v prípravnom konaní sú v rozpore s ďalším vykonaným dokazovaním (záver znaleckého posudku KEU Bratislava, č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/10XX4, výpoveď svedka T. F., výpoveď svedkyne I. Iovej). Poškodená pritom na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2021 vyhlásila, že vo svojich výpovediach v prípravnom konaní ako aj pri úkone so znalkyňou Mgr. Vierou Sýkorovou klamala a nikto ju na zmenu výpovede nenavádzal. Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2021 vyplýva, že poškodená kontaktovala obžalovaného, nie obžalovaný poškodenú. Urobila tak listami a zároveň prostredníctvom dcéry obžalovaného poslala obžalovanému svoje telefónne číslo, aby ju obžalovaný kontaktoval. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný neuvádza pravdu pokiaľ ide o telefonický kontakt matky poškodenej za účelom riešenia jej zranení, pretože matka poškodenej T. Q.vá ani brat poškodenej L. Q. žiadny kontakt nepotvrdili. Rovnako nepotvrdili ani to, že obžalovaný odovzdal poškodenú jej matke. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na to, že odovzdanie poškodenej jej matke potvrdil svedok T. F., ako aj samotná poškodená. Poškodená zároveň popísala motív svedkov L.a Q. a T. Q.vej vypovedať v rozpore s pravdivým skutkovým stavom. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia záverom uviedol, že ak má poškodená L. Q.vá taký vrúcny vzťah k obžalovanému, ako popisuje, nemal by pre ňu byť problém označiť, kto jej spôsobil závažné a život ohrozujúce zranenia, pričom následkom takejto výpovede by bolo okamžité oslobodenie obžalovaného. Označiť takéto osoby však podľa názoru súdu nemôže preto, pretože nejestujú. Uvedené považuje obžalovaný za domnienky súdu, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Poškodená na hlavnom pojednávaní špecifikovala, že zranenia jej spôsobili osoby, s ktorými mala už v minulosti problémy a vysvetlila, prečo nechce tieto osoby označiť a to z dôvodu, že sa ich bojí a nechce o tom teraz hovoriť. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nemožno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vysloviť záver, že skutok, tak ako je uvedený v obžalobe, spáchal obžalovaný. Z uvedených dôvodov obžalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, pretože v konaní nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania konštatoval, že výšku trestu odňatia slobody uloženú v rámci zákonom upravenej trestnej sadzby za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. považuje za neprimerane miernu a to predovšetkým s ohľadom na povahu a závažnosť žalovaného skutku, osobnosť a kriminálnu minulosť obžalovaného, pričom krutosť žalovaného skutku je potrebné čo najprísnejšie potrestať. Spôsob spáchania žalovaného trestného činu dokonale vystihuje abnormálne štruktúrovanú osobnosť obžalovaného a jeho morbidny vnútorný svet. Zo záverov znaleckého posudku znalca - chirurga a najmä výpovede poškodenej v prípravnom konaní jednoznačne vyplýva, že fyzické útoky obžalovaného na telesnú integritu poškodenej boli mimoriadne brutálne, kruté až neľudské, hraničiace s mučením. Anatómia ženského tela sa vyznačuje krehkosťou, čo však obžalovaného neodradilo od toho, aby na fyzické útoky proti poškodenej použil železné kladivo, plech, palicu, telefón, topánky, opakované údery pästou, kopy vysokej intenzity a so zvýšeným dôrazom. Poškodenú dusil vankúšom, aby ju nikto nepočul. Tieto praktiky sú samé o sebe surové, pričom krutosť konania obžalovaného zvyšuje najmä skutočnosť, že tieto útoky boli opakované, keďže po jednej bitke nasledovala séria ďalších kopancov a úderov aj kladivom na už aj tak dobité a dolámané telo poškodenej. Tieto mnohopočetné zranenia a ukrutné bolesti mali za následok, že sa poškodená nedokázala ani účinne brániť proti útokom obžalovaného. Obžalovaný jej navyše odopieral nielen lekársku starostlivosť, ktorú vzhľadom na svoje zranenia nevyhnutne potrebovala, ale nebol ochotný ani sám poskytnúť poškodenej pomoc,

ošetriť jej rany, zabezpečiť lieky na bolesť. Vrcholom jeho konania bolo to, že poškodenú zobral na R. hony, posadil ju na nejakú lavičku, poškodená však už bola taká dobitá a ubolená, že si musela ľahnúť na zem, aby si pospala, ale nešlo jej to, lebo mala zapálené hnisavé ruky a nohy, ktoré jej obžierali muchy a včely. Poškodená ho prosila, aby sa mohla umyť, obvinený na to však reagoval tak, že ju prikryl nejakým svetlom. I keď psychologické vyšetrenie obžalovaného nebolo možné realizovať, keďže obžalovaný odmietol so znalkyňou spolupracovať, znalkyňa v znaleckom posudku č. 21/2020 konštatovala, že z hľadiska psychopatológie u obžalovaného možno hovoriť o trvalých prejavoch maladaptívneho správania sa, ktoré sú hlboko zakotvené v štruktúre jeho osobnosti. U obžalovaného bola diagnostikovaná a popisovaná v znaleckých posudkoch opakovane viacerými znalcami od roku 2005 do roku 2019 abnormne štruktúrovaná osobnosť s rysmi emočnej nestability a pohotovosťou k agresivite s asociálnym zameraním, kriminálnymi sklonmi, bez pocitu viny a zodpovednosti, ktoré sa v rámci závislosti na psychoaktívnych látkach posilňovali a prehľbovali (depravácia osobnosti). Správanie obžalovaného je charakteristické prejavmi sytými mocou, silou a kompulzívnou dominanciou pri uspokojovaní svojich potrieb. Jeho osobnosť je simplexná, egocentrický nastavená, orientácia na seba nie je brzdená žiaducim emociálnym zameraním. Prejavuje bezohľadnú nebalosť o bezpečie iných, má narušenú schopnosť prispôbiť sa sociálnym a zákonným normám. Má nízku toleranciu k frustrácii a nízky prah pre uvoľnenie impulzov i s agresívnymi tendenciami. Vykazuje charakteristiky dissociálnej poruchy osobnosti. U obžalovaného absentuje empatia, nerešpektuje pocity, potreby a prania iných, je zameraný na svoje okamžité ciele, na uspokojovanie vlastných potrieb, chýba mu sociálna senzitivita a poznávanie emócií. V rámci dlhoročného abúzu drog je osobnosť už premorbídne abnormne štruktúrovaná s potencovaním intenzity jeho sklonu k násilnému a agresívnemu správaniu. Na základe týchto údajov je možné považovať prognosticky vysoko pravdepodobne jeho ďalší vývoj za nemenný. Na základe uvedeného znalkyňa hodnotí potenciolne nebezpečenstvo pre spoločnosť z hľadiska budúcej prognózy obžalovaného za vysoko pravdepodobné. Obžalovaný má v odpise registra trestov desať záznamov a doposiaľ bol „iba“ jedenkrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 2 mesiace, ktorý mu bol uložený ako súhrnný trest odňatia slobody (záznam č. 8 a č. 9 v odpise registra trestov) za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. (spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví na chránenej osobe), zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., zločin lúpeže podľa § 234 ods. 2 písm. b/ (so zbraňou) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., zločin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., prečin krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., zločin krádeže podľa § 247 ods. 5 písm. c/ Tr. zák. vo forme dokonaných trestných činov. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 2 mesiace vykonal iba v roku 2017. Pred týmto odsúdením bol rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/21/95 odsúdený za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na podmienený trest odňatia slobody a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/131/99 opätovne za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na podmienený trest odňatia slobody. Prokurátor ďalej poukázal na obžalobu Okresnej prokuratúry Bratislava II sp. zn. 4Pv 366/19/1102 zo dňa 17.02.2020, ktorá bola podaná na obžalovaného L.a I.a pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Skutku sa mal dopustiť v roku 2019, ktorý totožne spočíval v opakovaných fyzických atakoch obžalovaného na vtedajšiu jeho priateľku a to formou úderov pästou, kopancov s následkom početných zlomenín, vybitia zubov a iných poranení. Je nesporné, že u obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu odňatia slobody v zmysle zásady „trikrát a dost“, keďže dosiaľ bol iba jedenkrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody. V tejto súvislosti ale poukázal na to, že doživotie v zmysle zásady „trikrát a dost“ môže súd uložiť takému páchatelovi, ktorý predtým za celý svoj život spáchal „iba“ 2 skutky kvalifikované ako trestné činy podľa výpočtu v § 47 ods. 2 Tr. zák., pričom stačí aj v štádiu pokusu, za ktorý sa mu zakaždým uloží samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody, samozrejme za splnenia ďalších zákonom ustanovených podmienok. Odhliadnuc od skutočnosti, že „sa obžalovanému podarilo“ vyššie spomenuté zločiny v zázname č. 8 a č. 9 jeho odpisu registra trestov spáchať v súbehu, za ktoré bol potrestaný iba jedným nepodmienečným trestom odňatia slobody, vezmúc do úvahy, že za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť aj trest odňatia slobody na doživotie, tak je možné dospieť k záveru, že obžalovaný vzhľadom na svoju osobnosť a minulosť, je naozaj zrelý na uloženie veľmi vysokého trestu odňatia slobody. Touto úvahou prokurátor len chcel poukázať a najmä zdôrazniť to, že v osobe obžalovaného ide o pre spoločnosť obzvlášť nebezpečného recidivistu, i keď mu nie je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie. V jeho prípade sa do popredia dostáva ochranná a represívna funkcia trestu. Obžalovaný je aj v dôsledku dlhoročného abúzu drog už premorbídne abnormne štruktúrovaná osobnosť s potencovaním intenzity jeho sklonu k násilnému a agresívnemu

správaníu a je v podstate vysoko pravdepodobne nenapraviteľný. Obžalovaného je preto potrebné izolovať od spoločnosti čo najdlhšie v rámci zákonných možností, a to maximálnym vyčerpaním zákonom ustanovenej trestnej sadzby v danej trestnej veci, čo predstavuje uloženie trestu odňatia slobody až vo výmere 15 rokov. Vzhľadom na osobnosť obžalovaného, brutálnosť žalovaného skutku a kriminálnu minulosť obžalovaného je potrebné, aby mu bolo fyzicky čo najdlhšie zabránené v páchaní násilnej trestnej činnosti, pretože nádej, že sa obžalovaný napraví, nie je takmer žiadna. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a úvahy prokurátor navrhoval, aby odvolací súd na podklade odvolania prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý výrok o treste rozsudkom súdu nižšieho stupňa zrušil a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 14 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov so zaradením obžalovaného pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Q. v konaní o odvolaní obžalovaného a prokurátora nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný, jeho obhajca, poškodená a prokurátor krajskej prokuratúry. Na verejnom zasadnutí krajský súd v súlade s § 326 ods. 5 Tr. por. v spojení s § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie prečítaním trestného oznámenia podaného poškodenou L. Q.vou dňa 20.09.2020, ktoré na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prvého stupňa nebolo vykonané, hoci ide o listinný dôkaz, ktorý je nielen podkladom pre vznesenie obvinenia, ale je použiteľný aj v ďalšom konaní (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. septembra 2019, Tpj 47/2019, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2019 pod č. 33).

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhoval, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora uviedol, že tomuto navrhuje vyhovieť a žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa pridržiaval podaného odvolania a jeho dôvodov. Podanému odvolaniu preto navrhoval vyhovieť a žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol.

Poškodená na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridržiava svojich prednesov a výpovede na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom.

Obžalovaný L. I. na verejnom zasadnutí uviedol, že je nevinný, poškodenej nič nespravil a žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený. Ďalej dodal, že na verejnom zasadnutí si všimol, že poškodená má na tvári zranenie, že je dobitá a on je teraz vo výkone väzby za to, čo nespravil. Zranenie si všimol, keď si poškodená dala rúško dolu počas toho, ako prednášala svoj návrh.

Krajský súd v Q. ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania podaného obžalovaným a prokurátorom (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné v celom rozsahu a odvolanie obžalovaného L. a I. a je dôvodné čiastočne, avšak z iných dôvodov, než ktoré obžalovaný uvádzal v podanom odvolaní.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa síce boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy v rozsahu umožňujúcom objasniť skutkový stav veci (§ 2 ods. 10 Tr. por.) a rozhodnúť o podanej obžalobe, avšak okresný súd pochybil, keď v tomto konaní nepremietol výsledky vykonaného dokazovania z hlavného pojednávanía do tzv. skutkovej vety svojho rozhodnutia, čoho dôsledkom boli pochybenia aj v právnej vete napadnutého rozsudku, hoci inak tieto pochybenia nemali vplyv na právnu kvalifikáciu skutku. Pochybenia súdu prvého stupňa v tých skutkových otázkach, ktorých sa dopustil v prospech obžalovaného, nie je možné napraviť, nakoľko prokurátor odvolanie v jeho neprospech vo výroku o vine nepodal a preto korigovaniu týchto chýb bráni § 322 ods. 3 veta druhá Tr. por. To však neplatí pre tie skutkové okolnosti, v ktorých zo strany prvostupňového došlo k pochybeniu v neprospech obžalovaného, v dôsledku čoho odvolací súd pristúpil k revízii napadnutého rozsudku vo výroku o vine obžalovaného.

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci možno skutkové okolnosti ohľadne konkrétnych spôsobov konania obžalovaného, ktoré viedli k jednotlivým zraneniam na tele poškodenej, ustáliť predovšetkým z trestného oznámenia podaného poškodenou L. Q.vou, z jej výpovede uskutočnenej v prípravnom konaní a zo znaleckého posudku č. 913766-02/21, vypracovaného MUDr. L.om Vicanom, znalcom z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Chirurgia a traumatológia.

V trestnom oznámení, spísanom dňa 20.09.2020 v Nemocnici s poliklinikou v Ružinove poškodená L. Q.vá uviedla, že obžalovaný L. I., prezývaný „Gomez“ ju bil celé dva mesiace, čo boli spolu a to od začiatku ich vzťahu. Bil ju palicou, kladivom, udieral ju, kopal do nej, po tele mala modriny, nepustil ju preč, držal ju zavretú na Žabom majeri, taktiež sa jej vyhrážal, ako aj jej rodine, že ich zabije, upáli. Vo štvrtok 17.09.2020 ju veľmi zbil, vybil jej zuby úderom päšťou a keď chcel s ňou súložiť a nevedel sa odbaviť, tak jej udieral rebrá a päšťou ju udel do tváre na ľavé oko. Bil ju skoro každý deň.

V nadväznosti na podané trestné oznámenie poškodená L. Q.vá pri svojom výsluchu v prípravnom konaní konanom dňa 30.09.2020 vypovedala, že s obžalovaným L.om I.om boli v partnerskom vzťahu asi od začiatku júna 2020. Nemohla nič robiť a keď boli vonku, tak musela pozeráť do zeme, lebo si myslel, že pozerá na iných chlapov. Keď sa pozrela inde, dal jej facku, pričom dostala od neho aj vtedy, keď pozerala do zeme. Prvýkrát ju zbil tak, že mala monokle, napuchnuté pery, modriny po tele a časom to boli bitky ako do chlapa, pričom išlo o kopačky do hlavy, do hrudníka, s telefónom po hube. Jedného dňa museli ísť do F.ho Q. k jeho bývalej žene I., pričom obžalovaný ju zbil a doniesol ju tam tak dobitú, že ju nemohol vziať späť do Q. a musel ju tam nechať. Keď sa vrátil, začal ten istý scenár, že tam s niekým niečo mala a začali bitky po hlave, po rebrách, po hrudníku, dal jej vankúš na tvár, aby ju nikto nepočul a chcel jej vypichnúť oči. Videla to aj jeho žena I., ktorá to nezvládala a celé noci bola nevyspatá, čo ju tam bil. Odtiaľ išli na S. majer, kde jej povedal, že s ňou spraví to, čo chcel urobiť za to F. Q.. Našiel tam železné kladivo, ktoré jej pustil na prsty a potom ju ním udieral do nôh. Keď odbehol a vrátil sa, zase ju upodozrieval, že tam s ňou niekto bol a zase ju začal mlátiť tým kladivom po nohách. Ďalej poškodená vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedla, že keď mala bolesti a pretáčala sa, on sa prebudil, drgol ju do rebier so slovami „Ty kurva vyjebaná, komu tu fajčíš“ a potom sa rozbehol a dal jej kopačku do tváre. Začal ju tam biť, potom vzal taký plech a tým ju búchal po prstoch. Následne vzal palicu a tou ju začal biť. Ďalej už na Žabom majeri nemohli byť a museli ísť preč, pričom obžalovaný volal svojej dcére P., avšak ani u nej nemohli byť. Zostali preto vonku na R. honoch a tam ju opäť začal biť. Odtiaľ išli do F., večer išla spať, čo jej však obžalovaný neumožnil a znovu ju začal biť. Potom prišli do U., kde ju na zastávke našli jej brat s T.om F.om, ktorí jej zavolali sanitku. Poškodená L. Q.vá ďalej dodala, že bitky od obžalovaného boli skoro každý deň, alebo každý druhý deň. Najväčšie útoky sa stávali večer a v noci, pričom sa to dohrávalo vonku na ulici, pri T., kde jej dával facky, päšťovky a nejaké kopance, potom pri Bille na A. ulici a najväčšie útoky sa odohrali vo F. Q. a na S. majeri. Obžalovaný tak konal zo žiarlivosti a z dôvodu jeho bujnej fantázie. Na S. majeri jej tiež povedal, že ešte poslednýkrát sa spolu pomilujú a potom zabije ju a aj seba, aby nemusel v base kokoty fajčiť a ona si bude na slobode užívať. Na tomto mieste ju obžalovaný zatváral a nedovolil jej odísť, pričom ona sa aj bála odtiaľ odísť a s tými nohami by to asi ani nedokázala. Obžalovaný L. I. sa jej tiež vyhrážal, že keď ho udá, tak dá podpáliť celú jej rodinu. Vo vzťahu k dolámaným rebrám poškodená vypovedala, že jej to urobil obžalovaný na S. majeri počas pohlavného styku, keď ona bola na štyroch a on ju udieral z boku do rebier. Vtedy ju strieskal aj topánkou. Vo F. Q. ju bil celý večer, bil ju do hlavy, do rebier, dusil ju vankúšom, chcel jej vypichnúť oči a palce jej tlačil do očí. Vo F. Q. jej tiež vzal mobilný telefón. Poškodená poprela, že by ju obžalovaný našiel na Q. ulici a že jej zabezpečil lieky. Rovnako vylúčila tvrdenie obžalovaného, že ju odovzdal jej matke, ku ktorej mala podľa jeho vyjadrenia nastúpiť do auta, v ktorom mal byť tiež jej brat. Čo sa týka stavu obžalovaného v akom sa nachádzal, keď dochádzalo k týmto útokom, poškodená uviedla, že obžalovaný bol pod vplyvom pervitínu.

S výpoveďou poškodenej z prípravného konania korešpondujú aj závery obsiahnuté v zmiernenom znaleckom posudku č. 913766-02/21, v rámci ktorých znalec MUDr. L. Vican konštatoval, že poškodená L. Q.vá v dôsledku opakovaných fyzických napadnutí utrpela zlomeninu 8. - 10. rebra vľavo s posunom úlomkov, sériovou zlomeninu 2.-12. rebra vpravo s posunom úlomkov, zavzdušnenie pohrudničnej dutiny - pneumomediastinum, pomliaždenie hrudnej steny najmä vľavo s krvnou podliatinou, pomliaždenie hlavy s odreninami v čelovej oblasti, pomliaždenie tváre s krvnými podliatinami okolo oboch očí, otras mozgu, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, zlomeninu nosovej priehradky s posunom, pomliaždenie viacerých častí trupu s krvnými podliatinami v driekovej oblasti, zlomeninu hlavičky záprstnej kosti V.

prsta pravej ruky, zlomeninu základného článku IV. prsta ľavej ruky, pomliaždenie oboch predkolení s krvnými podliatinami a odreninami kožného krytu, tržnú ranu v oblasti ľavého ramena, pomliaždenie oblasti sedacích svalov a zadných plôch oboch stehien s krvnou podliatinou, hlbokú ranu v oblasti palca ľavej nohy s dodatočne zistenou trieštivou zlomeninou hlavičky základného článku palca, zlomeniny koruniek rezákov horného zuboradia a zlomeninu oboch bočných výbežkov 4. driekového stavca (L4). Z tohto znaleckého posudku ďalej vyplýva, že spôsobené poranenia sa hojili s komplikovaným priebehom a vyžiadali si bolestivé preväzy, chirurgické odstraňovanie zápalom poškodeného tkaniva a podávanie antibiotík s dobou liečenia presahujúcou 6 týždňov, pričom tieto poranenia si vyžiadali dobu liečenia 6 - 8 týždňov. Sériová zlomenina 2.-12. rebra vpravo s posunom úlomkov a zavzdušnenia pľúcnej dutiny pneumotorax a pneumediastinum bola dôvodom umiestnenia poškodenej v nemocnici na jednotke intenzívnej starostlivosti, kde jej bola vykonaná život zachraňujúca drenáž pľúcnej dutiny a monitorovanie základných životných funkcií pomocou elektronických prístrojov. Poranenia spôsobené poškodenej vznikli opakovaným pôsobením tupého pevného predmetu strednej a vysokej intenzity a so zvýšeným dôrazom, pričom mohlo ísť o opakované údery palicou, kladivom, opakované údery rukou zovretou do päste, kopy, ako aj nárazy na tupý pevný predmet. Poranenia zodpovedajú údajom, ktoré poškodenej uviedla vo svojej výpovedi. Znalec taktiež poukázal na lekársku správu z prvotného vyšetrenia z 19.09.2020 na pohotovostnej ambulancii Centrálného prijímacieho oddelenia Univerzitnej nemocnice Bratislava v Ružinove, v ktorej sa konštatuje, že na tele poškodenej boli v oblasti hlavy vo frontálnej (čelovej) oblasti zistené hematómy (krvné podliatiny) a exkoriácie (odreniny) staršieho dáta vzniku a v oblasti hornej pery tiež otvorená rana vpravo staršej etiológie, pokrytá chrastou.

Na základe takto zadokumentovaných skutočností odvolací súd zistil, že nebolo preukázané také konanie obžalovaného, ktoré malo spočívať v škrtení poškodenej a v dusení špaku o jej pery. Takýto spôsob konania obžalovaného nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov a to ani zo skutočností uvedených poškodenej v jej výpovedi z prípravného konania. Poškodenej L. Q.vá pri svojom výsluchu uviedla, že obžalovaný ju dusil vankúšom, čo aj našlo svoj výraz v popise skutku, avšak v nijakom smere sa nezmenila o škrtení a rovnako ani len nenaznačila, že by jej obžalovaný mal dusiť ohorok cigarety o pery. Na tomto základe nie je vôbec zrejmé, z čoho prokurátor vyvodil tieto aspekty konania obžalovaného, keď ich zahrnul do skutkovej vety podanej obžaloby. Z vykonaného dokazovania taktiež nemožno vyvodzovať, že by obžalovaný poškodenej udieral topánkou do oblasti rebier. Z výpovede poškodenej L. Q.vej síce vyplynulo, že obžalovaný ju do rebier skutočne udieral, avšak nemožno ustáliť, že tak robil práve topánkou, keďže z vyjadrenia poškodenej možno usudzovať len na to, že ju okrem toho (úderov do rebier) mal aj biť topánkou. Skutočnosti nezodpovedá ani tvrdenie obžaloby, že k zlomeniu koruniek rezákov horného zuboradia malo dôjsť kopnutím poškodenej do hlavy po tom, čo ho v noci zobudila stonajúc od bolesti. Takéhoto konania sa síce obžalovaný dopustil, avšak v rámci tohto konania jej toto poranenie nespôsobil, nakoľko podľa jej vyjadrenia ho spôsobil bitím na inom mieste a v inom čase, než došlo k danému kopnutiu do hlavy poškodenej. Napokon v rozpore so skutočnosťou je tá časť formulácie skutkovej vety napadnutého rozsudku a podanej obžaloby, ktorá vzbudzuje dojem o tom, že poškodenej bola liečená po dobu 6 týždňov na jednotke intenzívne starostlivosti. Zranenia poškodenej si síce vyžadovali jej umiestnenie na jednotke intenzívnej starostlivosti, nie však po dobu 6 týždňov. Hoci samotná liečba uvedených poranení u poškodenej presiahla 6 týždňov, je potrebné rozlišovať medzi hospitalizáciou na jednotke intenzívnej starostlivosti a celkovou dĺžkou liečby.

Prvostupňový súd sa pri ustálení skutkového stavu vyššie uvedenými skutočnosťami dôsledne nezaoberal a do výroku o vine iba mechanicky prevzal skutkovú vetu v znení formulovanom v podanej obžalobe. Uvedené platí rovnako aj o právnej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku, ktorú súd prvého stupňa nekriticky prevzal z obžaloby bez toho, aby jej znenie (ktoré má zodpovedať ustanoveniu použitého na právnu kvalifikáciu činu) konfrontoval so všetkými zistenými skutkovými okolnosťami, ktoré našli svoj výraz v popise skutku. Skutková podstata zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ až písm. e/ Tr. zák. zahŕňa pomerne širokú paletu rôznych alternatívnych spôsobov konania, ktorými páchatel môže spôsobiť následok predpokladaný v tomto ustanovení. To, akého konkrétneho konania sa páchatel dopustil v rámci jeho vymedzenia v právnej vete rozsudku, musí zodpovedať jeho skutkovej vete a v nej obsiahnutým skutkovým okolnostiam. Inak povedané, v prípade viacerých možných konaní predpokladaných skutkovou podstatou trestného činu môžu byť súčasťou právnej vety iba tie, ktoré majú oporu v zistenom skutku. V posudzovanej veci súd prvého stupňa do právnej vety napadnutého rozsudku zahrnul aj také konania vyplývajúce zo znenia skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktoré nemajú podklad v skutkovej vete (napr.

pohrdavé zaobchádzanie, násilná izolácia, bezdôvodné odopieranie spánku). Zo všetkých týchto hľadísk je odvolanie obžalovaného k výroku o vine napadnutého rozsudku čiastočne dôvodné.

Vyššie zistené nedostatky v rozhodovacej činnosti okresného súdu korigoval odvolací súd v rámci svojho postupu spôsobom, že po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu, sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaného L.a I.a uznal za vinného z identického zločinu, pre aký bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom, avšak s tým, že upravil skutkovú a právnu vetu rozsudku tak, aby zodpovedala výsledkom vyplývajúcim z procesu dokazovania, rešpektujúc pritom zásadu zákazu reformatio in peius (zákaz zmeny rozhodnutia v neprospech obžalovaného pri absencii odvolania prokurátora proti výroku o vine).

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že požiadavka vyslovená v § 278 ods. 1 Tr. por., aby súd rozhodoval len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu neznamena, že musí ísť o úplnú zhodnosť tzv. skutkovej vety obžalobného návrhu a rozsudku; niektoré skutočnosti uvedené v obžalobe môžu odpadnúť, niektoré zase pribudnúť, nesmie sa však zmeniť podstata konania. Podstata skutku spočíva v konaní páchatela a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Súd musí na jednej strane skutok uvedený v obžalobe prejednať v celom rozsahu, na strane druhej má právo, dokonca povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadne niektoré skutočnosti uvedené v obžalobe modifikujú alebo aj negujú, pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku. V zmysle ustálenej judikatúry je totožnosť skutku zachovaná, ak je aspoň čiastočne zachovaná totožnosť konania alebo je aspoň čiastočne zachovaná totožnosť následku. V posudzovanom prípade zmeny vykonané odvolacím súdom v skutkovej vete rozsudku nemajú žiaden vplyv na totožnosť skutku, pričom v tomto smere je nepodstatné, ak nebolo zistené napríklad to, či k zlomeniu zubov poškodenej došlo kopnutím alebo úderom, ak so zreteľom na všetky skutočnosti je nepochybné, že k tomuto poraneniu došlo v dôsledku niektorého zo spôsobov konania obžalovaného, ktoré sú vymedzené v rámci popisu skutku. Inak povedané, ak je spoľahlivo ustálené a preukázané vykonanými dôkazmi, že obžalovaný sa dopustil takého konania ako sú facky, údery, kopance, bitie kladivom, palicou, telefónom, topánkou, ako aj iného násilného konania takmer po celom tele poškodenej osoby a v príčinnej súvislosti s takýmto konaním boli poškodenej spôsobené rôzne zranenia, je bez akéhokoľvek relevantného významu, ak sa nepodarilo ustáliť, či konkrétne poranenie bolo spôsobené úderom ruky alebo kopnutím, či bolo spôsobené úderom kladivom alebo palicou a pod.

Pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov a skutočností zistených z jednotlivých dôkazných prostriedkov, krajský súd konštatuje, že hoci obžalovaný L. I. vinu za žalovaný skutok popieral, je z jeho spáchania (v zmysle vyššie zmienených korekcií skutkových okolností) usvedčovaný predovšetkým svedeckou výpoveďou poškodenej L. Q.vej z prípravného konania, ktorá obsahovo nadväzovala na ňou podané trestné oznámenie a s ktorou korešpondovali aj ďalšie vo veci vykonané dôkazy.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného L.a I.a, krajský súd zistil, že nejde o celkom novú doteraz neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale v zásade len o opakované tvrdenia z predchádzajúcich štádií trestného stíhania, s ktorými sa dôsledne a v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Aj odvolací súd považuje obhajobné tvrdenia obžalovaného za účelové, vedené snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Hoci poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala odlišne, resp. sa odmietla k niektorým skutočnostiam vyjadriť, krajský súd považoval za pravdivú a reálnemu stavu veci zodpovedajúcu práve jej výpoveď z prípravného konania. Poškodená L. Q.vá označila obžalovaného L.a I.a za páchatela skutku už v podanom trestnom oznámení, ktoré bolo spísané ešte počas jej hospitalizácie v Nemocnici s poliklinikou v Ružinove dňa 20.09.2020, teda iba pár dní po ukončení trestnej činnosti zo strany obžalovaného. V zhode s týmto trestným oznámením vypovedala podrobne o všetkých aspektoch konania obžalovaného L.a I.a aj počas jej výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 30.09.2020, ktorého sa zúčastnil aj samotný obžalovaný (i keď z logických a zákonom predpokladaných dôvodov nebol prítomný v miestnosti, v ktorej sa výsluch s poškodenou uskutočňoval, avšak mal možnosť sa oboznámiť s obsahom jej výpovede a bolo mu umožnené sprostredkovanne klásť poškodenej otázky). Za takejto situácie poškodená L. Q.vá nemala žiaden rozumný dôvod, aby o obžalovanom L.ovi I.ovi vypovedala nepravdivo, pričom vzhľadom na skutočnosti zadokumentované v zápisniciach o uvedených úkonoch je zrejme, že na obsah jej výpovede nemal vplyv ani jej zdravotný stav a jej spôsobilosť vypovedať a interpretovať prežité udalosti nebola ovplyvnená ani užitím liekov. Výpoveď poškodenej v prípravnom

konaní bola zrozumiteľná, ucelená, podrobná a logická, pričom z jej obsahu nevyplývalo nič, čo by ju mohlo akokoľvek spochybniť. Nebola zistená žiadna okolnosť, pre ktorú by bolo možné čo i len uvažovať o tom, že táto jej výpoveď by nemala byť autentická a pre ktorú by poškodená mala akýkoľvek dôvod vypovedať vo vzťahu k obžalovanému L.ovi I.ovi v rozpore so skutočnosťou. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že ak by bolo pravdou, že násilia na poškodenej sa dopustila iná osoba, ako sa to snažila prezentovať vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, nemohla by mať žiaden rozumný dôvod na to, aby v trestnom oznámení a v jej skoršej výpovedi označila za páchatela stíhaného skutku práve obžalovaného, obzvlášť za situácia, keď jej mal podľa jej vyjadrenia na hlavnom pojednávaní pomáhať. Logickým vysvetlením zmeny výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní je zjavná snaha obžalovaného ovplyvniť poškodenú a obsah jej výpovede v konaní pred súdom, čo názorne dokumentuje skutočnosť, že obžalovaný ju telefonicky kontaktoval z Ústavu na výkon väzby v Q. s tým, že tomuto ústavu zámerne uviedol, že telefónne číslo poškodenej patrí inej osobe menom T. D.. Pravdivosti jej prvotnej výpovede napokon nasvedčuje aj jej čiastkové vyjadrenie na hlavnom pojednávaní, keď na otázku, prečo sa na hlavnom pojednávaní nechce podrobnejšie vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré podrobne uviedla v prípravnom konaní, poškodená ako dôvod uviedla to, že ho (obžalovaného) stále miluje. Obsah tejto odpovede umožňuje súdu utvoriť si dostatočný obraz o skutočných dôvodoch odlišnej výpovede poškodenej v konaní pred súdom, nakoľko, ak by poškodená vypovedala nepravdivo v prípravnom konaní, musela by byť odpoveď na danú otázku nepochybne iná. Rovnako aj jej tvrdenie, že s obžalovaným bola 24 hodín denne vylučuje verziu, že by sa konania popísaného v skutkovej vete tohto rozsudku mohla dopustiť iná osoba. Hodnovernosť výpovede poškodenej v prípravnom konaní dokumentuje aj lekárska správa z prvotného vyšetrenia z 19.09.2020, na ktorú poukázal aj znalec MUDr. L. Vican a v ktorej sa konštatuje, že na tele poškodenej boli v oblasti hlavy vo frontálnej (čelovej) oblasti zistené hematómy (krvné podliatiny) a exkoriácie (odreniny) staršieho dáta vzniku a v oblasti hornej pery tiež otvorená rana vpravo staršej etiológie, pokrytá chrastou. Z uvedeného vyplýva, že poškodená bola násilnému konaniu vystavená po dlhšiu dobu, čo v kontexte ostatných preukázaných skutočností ohľadne „spoluzitelia“ obžalovaného a poškodenej vylučuje obhajobnú argumentáciu obžalovaného vrátane jeho tvrdenia, že poškodená bola zbitá počas obdobia, čo s ňou nebol asi 5 - 6 dní. Zmena v popise skutočností zo strany poškodenej na hlavnom pojednávaní je okrem ovplyvňovania obžalovaným vysvetliteľná aj zisteniami znalkyne Mgr. Viery Sýkorovej, ktorá vypracovala znalecký psychologický posudok č. 20/2020 týkajúci sa osoby poškodenej a ktorá na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že poškodená je veľmi závislá aj na vzťahoch a určitom vedení, jej osobnosť nie je zrelá a je podrobnujúca sa. Ďalej uviedla, že súčasťou posttraumatického stresového syndrómu /PSS/, ktorý je u poškodenej veľmi výrazný, je aj popieranie skutku. Poškodená je veľmi ľahko manipulovateľná a naopak obžalovaný je veľmi silná manipulatívna osobnosť. Všetky tieto aspekty aj odvolací súd viedli k záveru, že skutočnosť zodpovedá tá verzia, ktorú poškodená podrobne popísala počas jej výsluchu pred vyšetrovateľom, nadväzujúc tak na skutočnosti obsiahnuté v podanom trestnom oznámení. Hoci obžalovaný sa snažil poukázať na osobnostné charakteristiky poškodenej, aj vo vzťahu k jej výpovedi v prípravnom konaní a to vrátane možnosti ovplyvnenia jej výpovede v dôsledku užívania tvrdých drog, znalkyňa na hlavnom pojednávaní výslovne uviedla, že u poškodenej nezistila tendencie ku konfabulácii a ani snahy o manipuláciu. V tejto súvislosti krajský súd dodáva, že z obsahu podania trestného oznámenia a z jej výpovede uskutočnenej dňa 30.09.2020, teda nasledujúceho dňa po ukončení jej hospitalizácie v nemocnici, nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že poškodená vypovedala v stave ovplyvnenom návykovými látkami.

Tomu, že poškodená - svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala pravdivo o priebehu skutkového deja a o násilnom správaní obžalovaného, vrátane všetkých jeho prejavov, zodpovedali aj jednotlivé lekárske správy a znalecký posudok znalca MUDr. L.a Vicana. V neposlednom rade treba poukázať aj na výpoveď svedkov L.a Q. a T. Q.vej, ktorí vylúčili tvrdenie obžalovaného L.a I.a o tom, že poškodenú L. Q. odovzdal dňa 17.09.2020 jej matke T. Q.vej v prítomnosti L.a Q., brata poškodenej. Svedok L. Q. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní tiež uviedol, že poškodenú našiel na zastávke MHD, pričom bola celá zakrvavená a ledva chodila. Povedala mu, že jej to spravil obžalovaný a oni potom volali sanitku a políciu. Výslovne vylúčil, že by na dané miesto prišiel aj s ich matkou, ktorá tam vôbec nebola. V zhode s touto výpoveďou svedka bola aj výpoveď T. Q.vej, ktorá uviedla, že obžalovaného nikdy nevidela a ani sa s ním nestretla. Poškodenú videla až po jej prepustení z nemocnice, pričom uviedla, že nie je pravda tvrdenie obžalovaného, že si ju dňa 16. alebo 17.09.2020 prevzala na parkovisku na P.j ulici, nakoľko v mesiaci september toho roka poškodenú vôbec nevidela. Svoju dcéru L. Q. predtým videla ešte v auguste u svojho exmanžela, pričom mala nejaké modriny najmä na rukách. Odvolací súd aj vo vzťahu k menovaným svedkom uvádza, že tieto rozhodne nemali žiaden dôvod na to, aby bezdôvodne

vypovedali v neprospech obžalovaného a nebola zistená ani žiadna iná okolnosť, pre ktorú by bolo možné považovať ich výpovede za nehodnoverné.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov L. P. a F. R., ktorí uviedli, že nevideli násilné konanie obžalovaného voči poškodenej počas ich pobytu na P.j XX na S. majeri, krajský súd konštatuje, že uvedená skutočnosť nijako nespochybňuje záver, že obžalovaný sa takého konania dopúšťal, avšak nie pred očami menovaným svedkov. V tomto smere pritom nemožno opomenúť ten fakt, že obaja svedkovia počuli hádky medzi obžalovaným a poškodenu, pričom svedkyňa F. R. si všimla na tele poškodenej modriny.

Vo vzťahu k výpovediam svedkov I. I.ovej (bývalá manželka obžalovaného) a T. F. (druh dcéry obžalovaného), na ktoré obžalovaný poukazuje v podanom odvolaní, odvolací súd konštatuje, že tieto sú evidentne vedené snahou o vyvinenie obžalovaného zo zodpovednosti sa vyššie uvedené trestnoprávne relevantné konanie vo vzťahu k poškodenej a nezodpovedajú skutočnému stavu veci. Títo svedkovia majú zjavné dôvody vypovedať nepravdivo v prospech obžalovaného, či už zo strachu alebo už zo samotnej skutočnosti, že sú v nejakom bližšom alebo vzdialenejšom, prípadne bývalom príbuzenskom vzťahu k obžalovanému, pričom v tomto smere nemožno opomenúť snahu obžalovaného o ovplyvňovanie svedkov, ktorá vyplýva z obsahu zaznamenaných telefonických hovorov obžalovaného z Ústavu na výkon väzby Q. a ktorá sa netýkala iba výpovede poškodenej L. Q.vej.

Paradoxne, z výpovedí týchto svedkov možno vyvodit' skutočnosti, ktoré korešpondujú s prvotnou výpoveďou poškodenej a ktoré vyvracajú obhajobné tvrdenia obžalovaného. Podľa obžalovaného totiž mala byť poškodená zbitá počas obdobia, čo s ňou niekoľko dní nebol, pričom s ohľadom na všetky súvislosti je zrejmé, že tomu malo byť až v období po ich pobyte u tejto svedkyne v obci F. Q.. Tomuto tvrdeniu malo zodpovedať tiež vyjadrenie svedka T. F., ktorý uviedol, že poškodená bola dobitá a ošetrovala ju jeho družka P.. K tomu malo dôjsť až po tom, čo boli obžalovaný a poškodená u svedkyne I. I.ovej v obci F. Q. a následne v dome na P. ulici na S. majeri, kde sa podľa svedkyne F. R. mali zdržať niekoľko dní, pričom podľa obžalovaného sa medzitým s poškodenu nestretol po dobu 5 - 6 dní a až následne zistil, že je dobitá. Ako však vyplýva z výpovede svedkyne I. I.ovej, poškodená mala zranenia už v čase, keď k nej spolu s obžalovaným prišla, pričom mala uviesť, že ju niekto zbil. Malo pritom ísť o také zranenia, ktoré si mali vyžadovať ošetrovanie v takom rozsahu, že obžalovaný musel predať klavír. Ak teda poškodená mala také zranenia už počas jej pobytu vo F. Q., s ohľadom na časové súvislosti museli tieto vzniknúť v čase pred obžalovaným popisovaným obdobím, čo v konečnom dôsledkom nezodpovedá obhajobnej verzii obžalovaného. Z uvedeného opätovne rezultuje záver o tom, že poranenia poškodenej spôsobil práve obžalovaný.

Krajský súd ešte dopĺňa, že tá časť skutkového deja, ktorá je vo veci kľúčová a z ktorej sa vychádzalo pri ustálení osoby obžalovaného ako páchatel'a stíhaného skutku, bola preukázaná v podstate na základe jedinej výpovede poškodenej - svedkyne L. Q.vej uskutočnenej dňa 30.09.2020, ktorá bola čiastočne podporená výpoveďou svedka L.a Q.. V súdnej praxi však nie je vylúčené, že vina páchatel'a môže byť preukázaná aj na základe jediného priameho dôkazného prostriedku (na svedeckej výpovedi poškodenej), ako to bolo v tomto posudzovanom prípade, pokiaľ tento dôkazný prostriedok spĺňa aj ďalšie kritériá a to, že musí byť jasný, logický, presvedčivý, vierohodný a zároveň nemôže byť iným spôsobom spochybniteľný alebo zmenený. Podľa názoru odvolacieho súdu, práve svedecká výpoveď poškodenej L. Q.vej z prípravného konania, spĺňa tieto vyššie uvedené atribúty a preto mohla byť dostatočným podkladom pre odsudzujúci výrok súdu vo vzťahu k obžalovanému L.ovi I.ovi.

Pokiaľ ide odvoláciu námietku obžalovaného, že výpoveď poškodenej uskutočnená v prípravnom konaní nezodpovedá záverom znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2020/10XX4, z ktorých vyplýva, že z výsledkov DNA analýzy zaistených stôp nebola zistená zhoda s DNA profilom poškodenej L. Q.vej, tak k tomu krajský súd dodáva, že uvedené závery v nijakom smere nespochybňujú tvrdenia poškodenej o násilnom konaní obžalovaného. Skutočnosť, že sa uvedená zhoda nezistila, môže vyplývať z množstva rôznych dôvodov, medzi iným aj z tých, ktoré príkladmo uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Skutočnosti nezodpovedá ani v odvolaní obžalovaného namietaná okolnosť, že výsluch poškodenej v prípravnom konaní nebol vykonaný kontradiktórne. Ako už odvolací súd uviedol na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku, obžalovaný bol prítomný pri výsluchu poškodenej (i keď sa nachádzal v

inej miestnosti) a taktiež mu bola poskytnutá možnosť, aby poškodenej kládol otázky. V tomto smere teda boli plne rešpektované práva obžalovaného na obhajobu, vrátane práva na kontradiktórny výsluch poškodenej už počas prípravného konania a jej výpoveď z tohto štádia trestného konania je tak plne akceptovateľným podkladom, z ktorého mohol súd vychádzať pri posudzovaní otázky viny.

S poukazom na všetky uvedené zistenia možno vysloviť záver, že to bol práve obžalovaný L. I., ktorý sa voči poškodenej dopúšťal násilného konania v rozsahu uvedenom v skutkovej vete tohto rozsudku. Všetky preukázané skutkové okolnosti pritom zodpovedajú právnej kvalifikácii skutku ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný nie iba krátky čas spôsobil poškodenej fyzické aj psychické utrpenie ustálenými spôsobmi konania (§ 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.), ktoré viedli k spôsobeniu ťažšieho následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví (§ 208 ods. 3 písm. a/ Tr. por.), čo nepochybne vyplýva zo skutočností uvedených v znaleckom posudku vyhotoveného znalcom MUDr. L. om Vicanom, ktoré súd vyhodnotil v zmysle spôsobenia poruchy zdravia poškodenej trvajúcej dlhší čas, pričom tohto činu sa obžalovaný dopustil aj závažnejším spôsobom konania a to surovým a trýznivým spôsobom (§ 208 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák.). Konanie obžalovaného totiž poškodenu L. Q. vystavilo mimoriadnym fyzickým a psychickým útrapám, ktoré podstatne prekročujú bežné útrapy osoby poškodenej pri tomto trestnom čine.

Na základe uvedených úvah bola vina obžalovaného L.a I.a dokazovaním vykonaným pred prvostupňovým súdom a doplneným v odvolacom konaní aj podľa názoru krajského súdu preukázaná v rovine istoty na úrovni pravidla „bez akýchkoľvek rozumných pochybností“ a to i napriek tomu, že v posudzovanej trestnej veci došlo zo strany prvostupňového súdu k chybám rozsudku, najmä preto, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo vo vzťahu k výroku o vine malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Nakoľko odvolací súd na základe preskúmania všetkých výrokov napadnutého rozsudku zrušil výrok o vine, v zmysle ustanovenia § 321 ods. 3 Tr. por. musel obligatórne zrušiť aj výrok o treste, pričom vo vzťahu k tomuto výroku nebol viazaný zásadou zákazu reformatio in peius, nakoľko proti výroku o treste podal odvolanie aj prokurátor. Práve na podklade odvolania prokurátora krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu neprihliadol dôsledne na účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako ani na ostatné zásady ukladania trestov vymedzené predovšetkým v § 34 ods. 4 Tr. zák., v dôsledku čoho bol uložený trest neprimeraný, zakladajúci dôvod na zrušenie rozsudku aj z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplynúť.

Okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov síce možno považovať za trest uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, avšak ani takto určená výmera trestu odňatia slobody nezodpovedá účelu trestu, nakoľko súd dôsledne neprihliadol na všetky preukázané skutočnosti významné pre výrok o treste.

Pokiaľ ide o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti súd prvého stupňa postupoval správne, keď u obžalovaného nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností upravených v § 36 Tr. zák. a súčasne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na to, že obžalovaný opätovne spáchal zločin (obžalovaný už bol za

zločin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 25.09.2014, sp. zn. 4T/181/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Q. zo 14.01.2015, sp. zn. 1To/136/2014 a za odsúdenie za zločin by sa so zreteľom na § 437 ods. 1 Tr. zák. nevyhnutne muselo považovať napríklad aj odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 22.11.2017, sp. zn. 2T/83/2005), zvyšovala sa u neho dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby upravenej v § 208 ods. 3 Tr. zák. (7 rokov až 15 rokov) o jednu polovicu v súlade s § 38 ods. 5 Tr. zák. a to spôsobom výpočtu upraveným v § 38 ods. 8 Tr. zák. Výsledná trestná sadzba tak predstavovala rozpätie 11 rokov až 15 rokov.

Na základe výsledkov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou prokurátora v dôvodoch podaného odvolania, v zmysle ktorej súdom prvého stupňa ustálenú výmeru trestu odňatia slobody nemožno považovať za primeranú povahe a závažnosti spáchaného skutku, ako ani osobe obžalovaného. V danom prípade sa totiž obžalovaný L. I. dopúšťal voči poškodenej mimoriadne závažných násilných útokov voči jej telesnej integrite, ktorých prejavy sú popísané v skutkovej vete tohto rozsudku a ktoré viedli k rozsiahly poraneniam zadokumentovaných znalcom MUDr. L. om Vianom v ňom vypracovanom znaleckom posudku. Spôsob spáchania tohto činu svedčí o značnej miere krutosti a bezcitnosti jeho správania, ktorého intenzita naplnila znak kvalifikovanej skutkovej podstaty spočívajúceho v surovom a trýznivom spôsobe spáchania predmetného zločinu. Už tieto aspekty jeho konania poukazujú na osobnosť obžalovaného, ktorú možno komplexne hodnotiť na základe jeho doterajšej kriminálnej minulosti a záverov, ku ktorým dospela Mgr. Viera Sýkorová, znalkyňa z odboru: Psychológia, odvetvie: Klinická psychológia dospelých. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, medzi iným aj pre trestné činy lúpeže, trestný čin znásilnenia a zločin ublíženia na zdraví, pričom v minulosti mu už bol uložený aj vysoký nepodmienečný trest odňatia slobody a to vo výmere 10 rokov a 2 mesiace, ktorý obžalovaný vykonal dňa 12.12.2017. O osobe obžalovaného a možnostiach jeho nápravy okrem jeho predchádzajúcej trestnej minulosti svedčia aj zistenia menovanej znalkyne, ktoré sú popísané v znaleckom posudku č. 21/2020. V nich znalkyňa okrem iného konštatovala, že z hľadiska psychopatológie u obžalovaného možno hovoriť o trvalých prejavoch maladaptívneho správania sa, ktoré sú hlboko zakotvené v štruktúre jeho osobnosti. U obžalovaného bola diagnostikovaná a popisovaná v znaleckých posudkoch opakovane viacerými znalcami od roku 2005 do roku 2019 abnormne štruktúrovaná osobnosť s rysmi emočnej nestability a pohotovosťou k agresivite s asociálnym zameraním, kriminálnymi sklonmi, bez pocitu viny a zodpovednosti, ktoré sa v rámci závislosti na psychoaktívnych látkach posilňovali a prehľbovali (depravácia osobnosti). Správanie obžalovaného je charakteristické prejavmi sýtenými mocou, silou a kompulzívnou dominanciou pri uspokojovaní svojich potrieb. Jeho osobnosť je simplexná, egocentrický nastavená, orientácia na seba nie je brzdená žiaducim emocionálnym zameraním. Prejavuje bezohľadnú nedbalosť o bezpečie iných, má narušenú schopnosť prispôbiť sa sociálnym a zákonným normám. Má nízku toleranciu k frustrácii a nízky prah pre uvoľnenie impulzov i s agresívnymi tendenciami. Vykazuje charakteristiky dissociálnej poruchy osobnosti. U obžalovaného absentuje empatia, nerešpektuje pocity, potreby a prania iných, je zameraný na svoje okamžité ciele, na uspokojovanie vlastných potrieb, chýba mu sociálna senzitivita a poznávanie emócií. V rámci dlhoročného abúzu drog je osobnosť už premorbídne abnormne štruktúrovaná s potencovaním intenzity jeho sklonu k násilnému a agresívnemu správaniu. Znalkyňa tiež konštatovala, že na základe týchto údajov je možné považovať prognosticky vysoko pravdepodobne jeho ďalší vývoj za nemenný. Potencionálne nebezpečenstvo pre spoločnosť z hľadiska budúcej prognózy obžalovaného je vysoko pravdepodobné.

Na základe takto zistených skutočností a po ich vyhodnotení odvolací súd konštatuje, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa závažných násilných trestných činov a u ktorého sú možnosti akejkoľvek nápravy výrazne obmedzené, ak nie úplne vylúčené. V minulosti uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 2 mesiace zjavne nevedol k dosiahnutiu jeho účelu, čo je v konečnom dôsledku dané vyššie popísanou charakteristikou jeho osobnosti. Za takejto situácie a s prihliadnutím na závažný spôsob spáchania stíhaného zločinu a spôsobený následok je nevyhnutne potrebné ukladať trest odňatia slobody s náležitým využitím upravenej trestnej sadzby. V prípade obžalovaného L.a I.a je preto odôvodnené uloženie trestu odňatia slobody takmer na hornej hranici trestnej sadzby, nakoľko do popredia už u neho vystupuje predovšetkým ochranná a represívna funkcia trestu, ako na to správne poukázal prokurátor v podanom odvolaní. Keďže doposiaľ ukladané tresty nemali na obžalovaného žiaden výchovný a preventívny vplyv, je opodstatnené vo zvýšenej miere dbať na ochranu spoločnosti a v jej rámci na ochranu akejkoľvek jeho budúcej potenciálnej obeť.

Keďže v týchto intenciách súd prvého stupňa nepostupoval, odvolací súd tieto pochybenia konvalidoval vlastným rozhodnutím tak, že všetky vyššie zmienené hľadiská zohľadnil vo svojich úvahách o treste a sám uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov a 6 mesiacov. Takúto výmeru trestu odňatia slobody možno považovať za adekvátnu závažnosti spáchaného zločinu a miere narušenia obžalovaného, pričom akákoľvek nižšia výmera tohto druhu trestu by dostatočne nereflektovala požiadavku na dosiahnutie účelu trestu, ako ani kritéria pre ukladanie trestov upravené v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného trestného činu obžalovaný L. I. bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Krajský súd napokon uzatvára, že takto uložený trest a jeho výmera vychádzala zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. v každom smere.

Odvolací súd na základe vyjadrených úvah a právnych záverov, rozhodol spôsobom vyplývajúcim z výrokov tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.